

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

V.

tegen

Vier en Karen & De Coster

Met een brief van 20 oktober 2015 dienen meester Kris Lens en meester Evert Vervaeet namens hun cliënt, de heer V., een klacht in tegen Vier en het programma Karen & De Coster. Aanleiding is een reportage van 9 september 2015 in de rubriek 'Beste Karen' over een dispuut tussen klager en voetbalclub KFC Hever. Catherine Vaes, producer bij het productiehuis Het Nieuwshuis, antwoordt met een mail van 22 maart 2016, waarop meester Lens en meester Vervaeet repliceren met een brief van 12 april 2016.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 28 april 2016. V. en Evert Vervaeet woonden de hoorzitting bij, en ook Catherine Vaes was aanwezig.

DE FEITEN

De reportage gaat over een geschil tussen klager en voetbalclub KFC Hever. Klager woont naast het voetbalveld en ligt al jaren in conflict met de club. Na een feest in de kantine waarbij jongeren schade aanrichtten bij klager, startte hij verschillende procedures over bouwbreuken en de veldverlichting. De Raad voor Vergunningsbetwistingen gaf klager gelijk en vernietigde de regularisatie van het veld, waardoor de club de veldverlichting moest weghalen en het veld een groot deel van het jaar niet kan gebruiken.

De reporter interviewt de voorzitter van de club op het voetbalveld en gaat daarna onverwacht aanbellen bij klager. Die komt even in beeld als hij de deur open doet. Hij laat de reporter binnen, maar de cameraman niet. Hij doet zijn verhaal in de gang, waarbij de klank wordt opgenomen die ook wordt uitgezonden. In de uitzending wordt de man, op het moment dat hij de deur opent, onherkenbaar gemaakt met een voetbal voor het hoofd.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager is kwaad omdat de cameraploeg totaal onverwacht bij hem aanbelde en al stond te filmen toen hij de deur open deed. Hij voelde zich overvallen en ging daarom meteen achter de deur staan. Om Vier de kans te geven om een evenwichtige reportage te maken, heeft hij zijn verhaal gedaan. Maar op de vraag van de reporter of ze de opname mocht gebruiken in de uitzending, heeft hij meteen 'neen' geantwoord. Klager kreeg ook de vraag om naar de studio te komen, maar ook dat heeft hij geweigerd.

Klager vindt dat Vier hem even goed had kunnen parafraseren, en vraagt zich af waarom men geen toestemming vroeg vóór men begon te filmen.

Drie dagen na het interview heeft klager opnieuw per mail laten weten dat hij geen toestemming gaf om beelden of geluid van de opname te gebruiken. Meer dan 24 uur voor de uitzending kreeg hij een leesbevestiging. Dat er na die mail geen tijd meer was om de uitzending nog aan te passen, noemt klager een drogreden. Men had de twee minuten interview gerust kunnen vervangen door iets anders.

Klager zegt dat de zender hem belachelijk heeft gemaakt door het commentaar van de reporter en de manier waarop alles in beeld is gebracht. Hij noemt de reportage ook eenzijdig. Naast het relaas over zijn conflict met de voetbalclub heeft hij in het interview ook verteld dat hij verschillende verzoeningspogingen heeft ondernomen, maar daarvan heeft Vier niets gebruikt.

Klager betwist dat hij onherkenbaar is gemaakt in de uitzending. Zijn huis en huisnummer komen duidelijk in beeld. Hij neemt het ook niet dat men zonder toestemming gefilmd heeft op privéterrein.

Vier en Het Nieuwshuis zeggen dat men in de rubriek 'Beste Karen' lichtere thema's uit de actualiteit belicht, waarbij men alle partijen in een conflict aan het woord laat en hen probeert met elkaar te verzoenen. Dat is ook hier gebeurd en het resultaat was een evenwichtig verhaal. Alle partijen zijn ook uitgenodigd voor een studiodgesprek, maar alleen de schepen van Sport van Mechelen wilde komen.

Vier zegt dat het rekening heeft gehouden met de bezwaren van klager en hem daarom onherkenbaar heeft gemaakt in de uitzending. Maar de opnames niet gebruiken was niet mogelijk, zegt de zender. De mail, waarin klager vroeg om niets uit te zenden, belandde in een centrale mailbox en niet meteen op de redactie. Toen de redactie hem zag, was er geen tijd meer om de uitzending nog aan te passen. Klager gaf in de mail overigens geen valabele redenen waarom het interview niet uitgezonden zou mogen worden.

Vier wijst erop dat klager zijn versie van de feiten wel degelijk wou geven. Als hij meteen geweigerd had toen de cameraploeg aanbelde, was de ploeg weggegaan. Maar door een interview te geven, gaf hij impliciete toestemming voor uitzending. Anderzijds betwist Vier niet dat klager de vraag van de reporter of het interview uitgezonden mocht worden, negatief beantwoord heeft.

BESLISSING

De reporter en haar cameraploeg hebben klager bij hem thuis onverwacht overvallen en stonden te filmen nog voor hij zijn toestemming kon geven. Klager heeft een interview gegeven, maar er meteen bij gezegd dat hij niet wou dat de opname werd uitgezonden, wat door Vier niet betwist wordt. Hij heeft zijn weigering later via mail herhaald. Gezien de gebruikte overvaltechniek bij iemand die geen media-ervaring heeft en gezien het feit dat klager ook na enkele dagen bedenktijd zijn weigering herhaalde, had Vier rekening moeten houden met de uitdrukkelijke en herhaalde vraag van klager om de opname niet uit te zenden. De zender had het standpunt van klager ook op een andere manier kunnen weergeven, maar heeft hem door de gebruikte overvaltechniek en de bijhorende commentaar en beeldvoering te kijk gezet. Ook al werd zijn gezicht met een voetbal onherkenbaar gemaakt, toch was klager identificeerbaar door de combinatie van de beelden van zijn woning, het huisnummer en de omgeving met het voetbalveld. De raad is daarom van oordeel dat de rechten van klager, zoals bepaald in artikel 22 van de code, geschonden zijn.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond.

Brussel, 16 juni 2016